

És végül ami leginkább igazolja paptiszteletét, az nyaralóhelyének, Balatonszárszónak plébánosáról tett vallomása. Rónay Szárszón nyaralt majd egész életén át. Szárszó plébánosa pedig majd negyven éven keresztül Horváth Zoltán volt, aki a szomszédos Szólád községből látta -el Szárszó templomát. Amilyen elismeréssel szól Horváth Zoltánról, hogy vasárnapról vasárnapra milyen föl-készülten állott az Isten oltárához, és a történelmi események örvényei között is milyen okos módon pasztorálta népét és tartotta karban a híveket, az nemcsak udvarias elismerés volt, de az egyházi szolgálat azonosságát felismerő és elismerő embernek vallomása.

Mindezek kis dolgoknak tűnnek. Ám az igazi keresztény élet nem az ünnepi alkalmak megnyilatkozásaiban tapasztalható, hanem az élet mindennapi eseményeiben mint a gondolatok és cselekvések tengelye tárul elénk.

PARANCS JÁNOS

Nyárvég

Rónay György emlékének

az indiáni nyár tündöklése
kórófüst-szagú délután
boldogtalan szellő szárnyán
vitorlázik az emléked
varázslatos vad forrongás
hajdanvolt ifjúság

az édes must zamatában
a csüggedten lehulló levélben
a rötén biborló alkonyatban
keresem lángnyelveid tüzes lehét
keresem friss erejét eszelős reményét
az elszáradt gazban a nyirkos ködben
a betakarított sovány termésben
a satnya csonthéjú gyümölcsökben

meddig tart még ez a kései nyár?
ez az érdemtelen váratlan haladéka
zord télbe hanyatló életemnek?
s lesz-e elég erőm bizodalمام
hogy jól sáfarkodjam az idővel?
a rámbizott dénárokat szaporítani
a kedvezőtlen mérlegállást
a javamra fordítani van-e még
lehet-e még esély?